

изчезнали безследно.
По пътя Димо Чорбаджи -
поел към панаира.
Какво ли се чернее там?..
Да е драка, не е драка.
да е куче, не е куче.

Труп човешки!.. Но главата?..
С поглед шари тук и там...
Липсва, но ще я намери.
Спри!... Главата на Джамбаза!
Свърнал коня и обратно -
в селото. Подвиквал, тропал.
„Хей, Джамбази, де сте?“ „Тук сме!“
Майката излязла първа.
„Май, Аличко е закъсал -
край чирпанските ливади.
Впрягай двата вола!..
Дай желязната каруца!
Постелете я с рогозки.
Али сам не ще се върне!
Приберете си го вие.
Впрегнали волове брези.

тръгнали и ей ги, идат!
Селото се вдигна вкупом.
Майката реди през плач:
„Запалете ламбите, бре!
Гюлси, пригответе огън
и вода! Джебзе, кафета!
Нашият Али е вече
тук!..Али на махалата!..
Синей мой, Али Джамбазин,
много си работил, чедо,
много нещо си спечелил,
но на зложелателите -
угода не намери.

5.01.1953 г.

Сливен

Иван Димитров Кръцов
род.1896 г., Сливен,
основно образование
текстилен работник

—9—

Рисунки Димитър Лалев

